

prima instanță: Șt. Niță

dosar nr.2rh-250/13

instanța de apel: N. Vascan, A. Panov, L. Popova

instanța de recurs: M. Poalelungi, V. Bogoroș, T. Chișcă-Doneva

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevski

Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de către Ivan Stoian

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Stoian împotriva Alexandrei Vidrașcu cu privire la declararea nulității certificatului privind determinarea cotei-părți ideale în proprietatea comună

împotriva deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 23 ianuarie 2003, prin care a fost respins recursul declarat de către Ivan Stoian și menținută decizia Tribunalului Chișinău din 13 noiembrie 2002

constată:

Ivan Stoian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Vidrașcu cu privire la declararea nulității certificatului privind determinarea cotei-părți ideale în proprietatea comună.

În motivarea cererii a indicat că la 16 iunie 1994 între el și Agenția Teritorială de Privatizare a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. 1 din str. P. Zadnipru, 5 mun. Chișinău în proprietate privată. Menționează că la privatizarea apartamentului nominalizat a participat el și mătușa sa Zinaida Andrieș, care a decedat la 13 noiembrie 1999. Ulterior, în cadrul unui proces civil a aflat că la 20 iulie 2000, notarul Alexandra Vidrașcu a eliberat un certificat, prin care a stabilit că el și Zinaida Andrieș ar avea dreptul la câte ½ cotă-parte ideală din apartamentul privatizat.

Consideră că acest certificat este ilegal și solicită declararea nulității acestuia.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 septembrie 2002 cererea a fost respinsă.

Prin decizia Tribunalului Chișinău din 13 noiembrie 2002 a fost respins apelul declarat de către Ivan Stoian și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din 23 ianuarie 2003 a fost respins recursul declarat de către Ivan Stoian și menținută decizia instanței de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2003 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Ivan Stoian ca inadmisibilă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2004 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Ivan Stoian ca inadmisibilă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 mai 2012 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Ivan Stoian ca inadmisibilă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 august 2012 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Ivan Stoian ca inadmisibilă.

La 27 iunie 2013 Ivan Stoian a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs solicitând admiterea cererii, casarea hotărârilor judecătorești anterioare și adoptarea unei decizii legale și întemeiate cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea cererii de revizuire a indicat prevederile art. 449 lit. c) și e) CPC, menționând că la 16 iunie 1994 între el și Agenția Teritorială de Privatizare a fost încheiat contractul nr. 6-768 din 16 iunie 1994 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. 1 din str. P. Zadnipru, 5 în proprietate privată, înregistrat la OCT cu nr. 11005 din 04 iulie 1994. La privatizarea apartamentului sus-menționat a participat el de unul singur, dar nu și decedata Zinaida Andrieș.

Afirmă că nu a depus nici o cerere că a privatizat apartamentul împreună cu Zinaida Andrieș, ce se confirmă prin certificatul nr. 1366 din 11 iulie 2001 eliberat de către Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, OCT din care se vede că conform datelor OCT Chișinău după cetățeanul Stoian Ivan Ivanovici este înregistrat imobilul situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 5, ap. 1 în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 6-768 din 16 iunie 1994; prin extrasul din contul personal nr. 371001 din 25 martie 1992; prin cererea cu privire la privatizarea locuinței din 01 februarie 1994; prin ordonanța de urmărire penală a Procuraturii sectorului Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2005, prin care se confirmă că decedata Zinaida Andrieș n-a participat la privatizarea apartamentului sus-nominalizat, deoarece nu dispunea de viză de reședință.

Indică că în ordonanță dată sunt demonstrate toate falsificările de la privatizare, iar pe parcursul urmăririi penale s-a stabilit că la 20 aprilie 2000 Maria Sitișco nedisponând de contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 5-768 din 16 iunie 1994 în privința apartamentului nr. 1 din str. P. Zadnipru, 5, mun. Chișinău, care aparține lui și în care locuia Zinaida Andrieș, cu scopul de a duce în eroare proprietarul apartamentului a dat un anunț în Monitorul Oficial, precum că ea a pierdut contractul nominalizat.

Afirmă că tot în baza acestui anunț a primit de la arhiva de stat copia contractului cu nr. 5-768 din 16 iunie 1994 și a falsificat conținutul contractului cu nr. 5-760, care la 20 iulie 2000 împreună cu cererea de a fi recunoscută în calitate de moștenitor testamentar, le-a predat notarului A. Vidrașco.

Consideră că notarul A. Vidrașco, contrar cerințelor art. 3,43,55,60,62 al Legii cu privire la notariat nr. 1153-XIII din 11 aprilie 1997, fără a verifica actele, a primit

spre examinare cererea Mariei Sitișco eliberându-i ilegal la 24 august 2000 un certificat de moștenitor testamentar în baza contractului nr. 5-760.

Indică că în procesul urmăririi penale, conform ordonanței Procuraturii sectorului Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2005 împotriva notarului A Vidrașco și Mariei Sitișco, s-a stabilit că A Vidrașco a eliberat acte falsificate și ilegale Mariei Sitișco și anume certificatul de moștenitor testamentar nr. 14047 din 24 august 2000 și certificatul cu privire la determinarea cotei-părți în proprietate comună cu nr. 11775 din 20 iulie 2000, prin care el și Zinaida Andrieș au câte ½ cotă parte în baza contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 5-760, contract de care el nu a dispus.

Menționează că în privința Mariei Sitișco, care a falsificat contractul a fost emisă sentința în baza art. 209 alin. (1) Cod penal (redacția anului 1961).

Consideră că din vina notarului A. Vidrașco, care a eliberat certificate cu privire la determinarea cotei părți i-au fost violate drepturile lui consfințite de art. 1 Protocolul 1 adițional la Convenție.

Insistă că el de unul singur a privat apartamentul nr. 1 din str. P. Zadnipru, 5 mun. Chișinău, ce se confirmă prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 14 decembrie 2007, devenită irevocabilă, prin care a fost declarată nulă Hotărârea Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe nr. 11 din 02 martie 1994 în privința includerii Zinaidei Andrieș ca participantă la privatizarea apartamentului nr. 1, din str. P. Zadnipru, 5 mun. Chișinău și a fost exclusă ultima din fișa de evidență a locuinței, ca fiind emisă contrar prevederilor Legii.

Indică că hotărârea dată a devenit irevocabilă la 01 martie 2012.

Menționează că OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” a înregistrat la 10 iulie 2006 cu nr. cadastral 010031214901001 contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 6-768 după Ivan Stoian în privința apartamentului nr. 1 din str. Petru Zadnipru, 5 mun. Chișinău din 16 iunie 1994, astfel el iarăși a devenit unicul proprietar al apartamentului sus-menționat.

Mai indică că prin certificatul seria TS nr. 033827 din 19 martie 2013 eliberat de către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale se confirmă că în baza datelor sistemului informațional „Privatizarea locuințelor” al Consiliului municipal Chișinău la privatizarea locuinței Chișinău, str. P. Zadnipru, 5 ap. 1 în conformitate cu Hotărârea nr. 11/03 din 02 martie 1994 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe Chișinău, doar el a participat.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuiantul, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. c) și e) CPC, a prezentat în susținerea cererii de revizuire copia contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire nr. 5-760 din 16 iunie 1994, copia contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire nr. 6-768 din 19 aprilie 1994, copia

certificatului eliberat de către OCT mun. Chișinău nr. 1366 din 11 iulie 2001, copia extrasului din fișa personală nr. 371001 din 25 martie 1992, copia formei nr. 16, copia cererii de la privatizare, copia ordonanțelor Procuraturii sectorului Ciocana, mun. Chișinău din 28 martie 2005, copia hotărârii Judecătoriei Buiucani, din 14 decembrie 2007 și copia certificatului seria TS 033827 din 19 martie 2013, eliberat de Direcția Generală Economie Reforme și Relații Patrimoniale.

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. c) este de specificat dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios. În acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și concludente, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărârea supusă revizuirii, persoanei implicate în proces, i-au fost încălcate aceste drepturi.

La caz, instanța conchide că în cererea de revizuire depusă de către Ivan Stoian nu au fost atașate careva probe ce ar confirma sau ar indica în mod sugestiv drepturile căror persoane neimplicate în proces au fost încălcate prin hotărârile judecătorești contestate.

În conformitate cu art. 449 lit. e) revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuiant nu se încadrează nici în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. e) CPC, mai mult că circumstanțele invocate, inclusiv și cele cu privire la hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2007 au constituit deja temei de revizuire înaintat de către Ivan Stoian în cererea de revizuire anterioară din 25 ianuarie 2012, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 mai 2012 a fost respinsă ca inadmisibilă, pe motivul omiterii termenului de depunere a cererii de revizuire.

Prin urmare, aceste circumstanțe sunt temeiuri repetate, fapt ce contravine dispozițiilor art. 451 alin. (4) CPC, care direct statuează că nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.

De altfel, nu poate constitui ca un argument relevant în vederea admiterii cererii de revizuire nici copia certificatului seria TS 033827 din 19 martie 2013, eliberat de Direcția Generală Economie Reforme și Relații Patrimoniale, or revizuiantul nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării pricinii a întreprins toate măsurile pentru a dispune de informația conținută în acest certificat, mai mult că acest certificat este eliberat în baza datelor conținute în Hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe Chișinău nr. 11/03 din 02 martie 1994.

La caz se va remarca și faptul că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghezat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Distinct de cele relatate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de Ivan Stoian împotriva deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 23 ianuarie 2003, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Stoian împotriva Alexandrei Vidrașcu cu privire la declararea nulității certificatului privind determinarea cotei-părți ideale în proprietatea comună.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi

Ala Cobăneanu